

СЪДЪРЖАНИЕ - бр.4`2004

24 МАЙ – ДЕН НА БЪЛГАРСКАТА ПРОСВЕТА И КУЛТУРА И НА СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНОСТ

Георги Първанов – Да върнем държавническото мислене и действие по отношение на българската наука

Слово на акад. Иван Юхновски – председател на БАН, по случай 24 май

Хайнц Миклас – Мисията на Кирил и Методий и обединението на Европа

Георги Каприев – За светите братя Кирил и Методий - традиционно

ПРОБЛЕМИ НА ВИСШЕТО ОБРАЗОВАНИЕ

[Васил Манов – Европейското бъдеще на българското висше образование](#)

Венелин Живков – Взаимодействие университети и бизнес

ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРНИ ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

Атанаска Андреева – Нобеловите награди по физика, химия и физиология или медицина за 2003 г. – изяви на интердисциплинарния подход в науката

Александър Г. Петров - Физика на меката материя

Валери Кочев, Мирослав Караболиев – Омокрящите липидни форми като моделна мембранна система за разработването на сензори

Александър Воденичаров, Райка Чингова – Приложение на физически методи в наказателния и гражданския процес

ИЗ ИСТОРИЯТА НА ФИЗИКАТА В БЪЛГАРИЯ

Приветствие от ректора на СУ “Св. Кл. Охридски” – проф. дфн Боян Биолчев, посветено на 120-годишнината от рождението на проф. Георги Манев

Милчо Цветков – Проф. Георги Манев и “полето на Манев”

Николина Сретенова – Академичната кариера на проф. Георги Манев (по архивни документи от български и американски източници)

Трибуна на младите

Ива Пушкарова – Образованието като белег за неравенство

Светла Панайотова – Ученически конкурс за изработване на уреди по физика

Екатерина Иванова – Втора училищна научно-техническа конференция

Анелия Манчева – Фитонцидите

60 ГОДИНИ СУБ

Маргарита Моллова - Академик Кирил Братанов – живот, посветен на науката

Огнян Църноречки – Миляна Каишева – талантлив учен и педагог

НАУЧНИ ИЗЯВИ В СУБ

Иван Чорбаджийски – Обществена дискусия “Науката и висшето техническо образование”

КНИГОПИС

ЕВРОПЕЙСКОТО БЪДЕЩЕ НА БЪЛГАРСКОТО ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ

Проф. д.ик.н. Васил Манов

В статията се интерпретират въпросите на европейското бъдеще на българското висше образование. Статията е композирана в три части, като третата част е развита в два параграфа. В статията е направен опит да се очертаят опорните точки на онова, което академичните среди на България трябва да направят в името на достойното бъдеще на българската образователна система, на нейното адекватно и достойно вписване в единната европейска образователна система. За да бъдат очертани тези опорни точки, най-напред в статията е представена панорамата на висшето образование в света, където са анализирани основните тенденции на изменение и развитие в образователната система. За очертаване на тези опорни точки, на второ място, образователната система на България е разгледана в “огледалото” на Болонската декларация. На базата на панорамата на висшето образование и на анализа на българското висше образование в “огледалото” на Болонската декларация е направен опит да се отговори на въпроса: “Какво е необходимо и предстои да бъде направено в областта на образователната система?”. А отговорът на този въпрос минава през отговора на други два взаимосвързани въпроса: “От какви специалисти с висша квалификация ще се нуждае бъдещето?”; “Как могат да бъдат подготвени необходимите специалисти на бъдещето?”.

В статията се отстоява тезата, че европейското бъдеще на българското висше образование е в ръцете и умовете на академичната общност на България, че това бъдеще е едно сериозно предизвикателство пред българина да докаже, че може да разработи своя визия за развитие на неговата образователна система, която да води до превръщането ѝ в достоен и конкурентоспособен елемент на единната европейска образователна система. Отстоява се тезата, че в областта на образованието все още липсват сложени факти на единен пазар за образователни услуги, с които България ще трябва да се съобразява, че едно е, когато България трябва да намери място на формиран (сложил се) пазар, че е друго, когато България трябва да участва във формирането на нов пазар. По тази причина в статията се отстоява тезата, че в една такава ситуация (на формиране на нов пазар) много важни са изпреварващите стъпки и инициативи на България. В статията се отстоява разбирането, че бъдещето най-често е такова, каквото един субект съумее да го види (да си го представи), а после съумее да го претвори в дело. Затова в статията се отстоява тезата, че за предпочитане е България сама да определя своето място и роля в бъдещия пазар на образователни услуги, вместо други да определят тази съдба. В статията се отстоява тезата, че истинско интегриране в дадена област (в случая в образованието) може да има само между разнообразни, със собствена идентичност национални образователни системи, а не между унифицирани и стандартизирани образователни системи. Хармонизирането на образователните системи на страните в Европейския съюз съвсем не означава стандартизиране на тези системи и заличаване на тяхната национална идентичност.